

Tazria, Maftir, April 2, 2022

Exodus 12:1-20

said to Moses and Aaron in יהוה
:the land of Egypt

This month shall mark for you the
beginning of the months; it shall
be the first of the months of the
year for you.

Speak to the community leadership
of Israel and say that on the tenth
of this month each of them shall
take a lamb to a family, a lamb to a
household.

But if the household is too small
for a lamb, let it share one with a
neighbor who dwells nearby, in
proportion to the number of
persons: you shall contribute for
the lamb according to what each
household will eat.

שמות י"ב:א-כ'

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל־אַהֲרֹן
בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם לֵאמֹר:

הַחֹדֶשׁ הַזֶּה לָכֶם רִאשׁ חֳדָשִׁים
רִאשׁוֹן הוּא לָכֶם לְחֹדֶשׁ הַשָּׁנָה:
דַּבְּרוּ אֶל־כָּל־עַדְתַּת יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר

בַּעֲשֹׂר לְחֹדֶשׁ הַזֶּה וַיִּקְחוּ לָהֶם
אִישׁ שֵׁה לְבֵית־אָבִת שֵׁה לְבַיִת:
וְאִם־יִמְעַט הַבַּיִת מִהְיוֹת מִשֵּׁה

וְלָקַח הוּא וּשְׂכֵנוֹ הַקָּרֵב אֶל־בֵּיתוֹ
בְּמִכְסַת נַפְשׁוֹת אִישׁ לְפִי אֲכָלוֹ
תִּכְסּוּ עַל־הַשֵּׁה:

שֵׁה תָמִים זָכַר בְּיוֹם־הַשָּׁנָה יִהְיֶה לָכֶם
מִן־הַכֹּבָשִׁים וּמִן־הָעֲזִים תִּקְחוּ:

וְהָיָה לָכֶם לְמִשְׁמֶרֶת עַד אַרְבַּעַה
עָשָׂר יוֹם לְחֹדֶשׁ הַזֶּה וּשְׁחָטוּ אֹתוֹ

Your lamb shall be without blemish, a yearling male; you may take it from the sheep or from the goats.

You shall keep watch over it until the fourteenth day of this month; and all the assembled congregation of the Israelites shall slaughter it at twilight.

They shall take some of the blood and put it on the two doorposts and the lintel of the houses in which they are to eat it.

They shall eat the flesh that same night; they shall eat it roasted over the fire, with unleavened bread and with bitter herbs.

Do not eat any of it raw, or cooked in any way with water, but roasted—head, legs, and entrails—over the fire.

You shall not leave any of it over until morning; if any of it is left until morning, you shall burn it.

This is how you shall eat it: your loins girded, your sandals on your

כָּל קֶהֱל עֵדֹת־יִשְׂרָאֵל בֵּין
הָעֲרָבִים:

וְלָקַחְו מִן־הַדָּם וְנָתַנּוּ עַל־שְׁתֵּי
הַמְּזוּזֹת וְעַל־הַמַּשְׁקוּף עַל הַבְּתִים
אֲשֶׁר־יֹאכְלוּ אֹתוֹ בָּהֶם:
וְאָכְלוּ אֶת־הַבָּשָׂר בַּלַּיְלָה הַזֶּה
צְלִי־אֵשׁ וּמִצּוֹת עַל־מַרְרִים
יֹאכְלֶהוּ:

אֶל־תֹּאכְלוּ מִמֶּנּוּ נָא וּבָשָׂל מִבָּשָׂל
בַּמַּיִם כִּי אִם־צְלִי־אֵשׁ רֹאשׁוֹ
עַל־כַּרְעֵיו וְעַל־קַרְבּוֹ:

וְלֹא־תוֹתִירוּ מִמֶּנּוּ עַד־בֹּקֶר וְהִנְתַּר
מִמֶּנּוּ עַד־בֹּקֶר בָּאֵשׁ תִּשְׂרְפוּ:
וְכָכָה תֹאכְלוּ אֹתוֹ מִתְּנִיכֶם חֲגָרִים
נֹעֲלִיכֶם בְּרִגְלֵיכֶם וּמְקַלְכֶם בְּיַדְכֶם
וְאָכַלְתֶּם אֹתוֹ בַּחֲפֹזֹן פֶּסַח הוּא
לֵיהוֹה:

וְעִבְרַתִּי בְּאַרְץ־מִצְרַיִם בַּלַּיְלָה
הַזֶּה וְהִפִּיתִי כָל־בְּכוֹר בְּאַרְץ
מִצְרַיִם מֵאָדָם וְעַד־בְּהֵמָה

feet, and your staff in your hand;
and you shall eat it hurriedly: it is a
passover offering to יהוה.

For that night I will go through the
land of Egypt and strike down
every [male] first-born in the land
of Egypt, both human and beast;
and I will mete out punishments to
all the gods of Egypt, I יהוה.

And the blood on the houses where
you are staying shall be a sign for
you: when I see the blood I will
pass over you, so that no plague
will destroy you when I strike the
land of Egypt.

This day shall be to you one of
remembrance: you shall celebrate it
as a festival to יהוה throughout the
ages; you shall celebrate it as an
institution for all time.

Seven days you shall eat
unleavened bread; on the very first
day you shall remove leaven from
your houses, for whoever eats
leavened bread from the first day to

וּבְכָל-אֱלֹהֵי מִצְרַיִם אַעֲשֶׂה
שְׁפָטִים אֲנִי יְהוָה:
וְהָיָה הַדָּם לָכֶם לְאֹת עַל הַבָּתִּים
אֲשֶׁר אַתֶּם שָׁם וְרָאִיתִי אֶת-הַדָּם
וּפְסַחְתִּי עֲלֵיכֶם וְלֹא-יְהִי בְכֶם נֹגֵף
לְמִשְׁחֵית בְּהַכְתִּי בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם:
וְהָיָה הַיּוֹם הַזֶּה לָכֶם לְזִכְרוֹן
וַחֲגֻתֶם אֹתוֹ חַג לַיהוָה לְדֹרֹתֵיכֶם
חֻקַּת עוֹלָם תִּחְגַּגְהוּ:
שִׁבְעַת יָמִים מִצּוֹת תֹּאכְלוּ אֹךְ
בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן תִּשְׁבִּיתוּ שֶׁאֵר
מִבְּתֵיכֶם כִּי | כָּל-אֶכֶל חַמֵּץ
וְנִכְרַתָּה הַנֶּפֶשׁ הַהוּא מִיִּשְׂרָאֵל
מִיּוֹם הָרִאשׁוֹן עַד-יּוֹם הַשְּׁבִיעִי:
וּבַיּוֹם הָרִאשׁוֹן מִקְרָא-קֹדֶשׁ וּבַיּוֹם
הַשְּׁבִיעִי מִקְרָא-קֹדֶשׁ יְהִי לָכֶם
כָּל-מְלֶאכֶה לֹא-יַעֲשֶׂה בָהֶם אֹךְ
אֲשֶׁר יֹאכֵל לְכָל-נֶפֶשׁ הוּא לְבָדוּ
יַעֲשֶׂה לָכֶם:
וּשְׁמַרְתֶּם אֶת-הַמִּצּוֹת כִּי בַעֲצֵם
הַיּוֹם הַזֶּה הוֹצֵאתִי אֶת-צְבָאוֹתֵיכֶם

the seventh day, that person shall be cut off from Israel.

You shall celebrate a sacred occasion on the first day, and a sacred occasion on the seventh day; no work at all shall be done on them; only what every person is to eat, that alone may be prepared for you.

You shall observe the [Feast of] Unleavened Bread, for on this very day I brought your ranks out of the land of Egypt; you shall observe this day throughout the ages as an institution for all time.

In the first month, from the fourteenth day of the month at evening, you shall eat unleavened bread until the twenty-first day of the month at evening.

No leaven shall be found in your houses for seven days. For whoever eats what is leavened, that person—whether a stranger or a citizen of the country—shall be cut off from the community of Israel.

מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם וּשְׂמֵרְתֶם אֶת־הַיּוֹם
הַזֶּה לְדֹרֹתֵיכֶם חֲקֵת עוֹלָם:
בְּרֵאשׁוֹן בְּאַרְבַּעָה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ
בְּעָרֵב תֹּאכְלוּ מִצֶּת עַד יוֹם הָאֶחָד
וְעֵשְׂרִים לַחֹדֶשׁ בְּעָרֵב:
שִׁבְעַת יָמִים שָׂאֵר לֹא יִמָּצֵא
בְּבֵיתֵיכֶם כִּי | כָּל־אֲכָל מִחֻמֶּצֶת
וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ הַהוּא מֵעַדַת
יִשְׂרָאֵל בַּגֵּר וּבְאֶזְרַח הָאָרֶץ:
כָּל־מִחֻמֶּצֶת לֹא תֹאכְלוּ בְּכֹל
מוֹשְׁבֵיתֵיכֶם תֹּאכְלוּ מִצֹּת: {פ}

You shall eat nothing leavened; in
all your settlements you shall eat
unleavened bread.

)

